

РЕШЕНИЕ

№ 350

гр. Перник, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720201222 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).**

Обжалван е електронен фиш (ЕФ) серия К, № 7404161/01.05.2023 г,
с който на М. К. Б., ЕГН *****, в качеството му на законен представител
на „*****“ ЕООД, ЕИК ***** е наложено административно
наказание глоба в размер на 400 лв (четиристотин лева) на основание чл. 189,
ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за
нарушаване на чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от същия закон, като в ЕФ, че е
установено, че на 01.05.2023 г. в 15:11 часа в гр. Перник, ПП 1-6, км 85+450,
жп спирка Метал, при въведено ограничение на скоростта с пътен знак В-26
от 80 км/ч, е управляван лек автомобил „Мерцедес С 400 Д Матик“, с рег. №
***** със скорост от 114 км/ч, при което превъзването е 34 км/ч и е
установено с автоматизирано техническо средство № 120сс88.

С бланкетна жалба М. К. Б. моли ЕФ да бъде отменен, като
неправилен и незаконосъобразен.

Жалбоподателят не участва лично в хода на съдебното
производство.

Административнонаказващия орган - ОД на МВР Перник - редовно
призован, не изпраща представител.

**Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени
доказателства и служебно провери правилността на обжалвания ЕФ
намира за установено следното:**

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес, пред

компетентния съд и в предвидения преклузивен срок, поради което е процесуално допустима.

Направеното отбелязване в приложената разпечатка от масивите на МВР, че в срока за обжалване на процесния ЕФ наложеното административно наказание глоба е било заплатено /както е отбелязано в справка от ЕФ, но не е приложена разписка/, не променя извода за допустимост на жалбата, тъй като не е налице хипотезата на чл. 79б, ал.2, изр. 2-ро от ЗАНН, за да се приложат последиците на посочената разпоредба. В тази насока следва да се посочи, че направеното отбелязване в приложената разпечатка от масивите на МВР, че в срока за обжалване на процесния ЕФ наложеното административно наказание глоба е било заплатено, не променя извода за допустимост на жалбата, тъй като не е налице хипотезата на чл.79б, ал.2, изр.2-ро от ЗАНН, за да се приложат последиците на посочената разпоредба. Това е така, тъй като по отношение на електронните фишове по ЗДвП е налице изрична и специфична уредба в чл. 189, ал.9 от ЗДвП, която норма дава възможност за заплащане на наложената глоба по фиша с намаление (при това в различен размер от намалението по чл. 79б от ЗАНН), но това заплащане, за разлика от посоченото в чл. 79б от ЗАНН, не съставлява съгласие с установеното нарушение и не изключва правото на обжалване. Предвид тези съображения съдът намира, че нормата на чл. 79б от ЗАНН не е приложима по отношение на електронния фиш, издаден по реда на ЗДвП, поради което и заплащането на намаления размер на глобата, която е наложена с него, няма за последица влизането му в сила, поради което и жалбата е допустима.. Разгледана по същество тя се явява неоснователна.

От фактическа страна:

На 01.15.2023г. в 15:11 часа на ПП I-6, в участъка на км 85+450, намиращ се в рамките на гр. Перник, жп спирка Метал, с посока към гр. София, преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средство с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“ с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 120cc88 заснело лек автомобил „Мерцедес С 400 Д Матик“ с рег. № ***** със скорост от 114 км/ч при разрешена скорост от 80 км/ч, въведена с пътен знак В-26., при превишение от 34 км в час.

След преустановяване на извършвания контрол на скоростния режим на движещите се МПС на посоченото място полицейският служител М. изготвил протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., който бил регистриран на 02.05.2023г. с № 1158р-3447.

При направена справка в централна база данни по регистрация на пътни превозни средства е установено, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, е собственост на „*****“ ЕООД, ЕИК *****, чийто управител и законен представител е именно жалбоподателя. За констатираното нарушение съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е издаден срещу него процесния ЕФ. Със същия за след приспадане на толеранса от минус 3%, релевантен към максимално допустимата грешка при измерване на скорост над 100 км/ч отчетената скорост е редуцирана на 114 км/ч, т.е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение е с 34 км/ч, с оглед на което за нарушаване на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал.1 от ЗДвП му е наложено на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 400 лв. Жалбоподателят не се възползвал от правото си на възражения по чл.189, ал.5 и ал.6 от ЗДвП, а

обжалвал фиша с процесната жалба пред съда.

От правна страна:

Не е спорно, че лек автомобил „Мерцедес С 400 Д Матик“ с рег. № ***** е собственост на „*****“ ЕООД, ЕИК *****, чийто управител и законен представител е именно жалбоподателя М. К. Б., поради което и правилно в съответствие с разпоредбата на чл.189, ал.5, вр. чл. 188, ал. 2 от ЗДвП е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. От страна на жалбоподателя не се навеждат и възражения, че друго лице е извършило нарушението, както и не са налице доказателства за евентуално упражняване, в законовия 14-дневен срок от получаване на фиша, на правото по чл. 189, ал.5 от ЗДвП. Съдът прие като довод, че не са налице последно посочените хипотези, и самият факт, че подадената жалба е именно срещу процесния ЕФ.

По делото се установи, че процесното нарушение е фиксирано с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“ с автоматизирано техническо средство № 120с88, като същото е посочено както в издадения ЕФ, така и в изготвения протокол по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., където е индивидуализирано и мястото на което е бил извършван контрола, респективно мястото на извършване на нарушението - участъка на км 85+450 на ПП I-6, намиращ се в района на гр. Перник, при което е било изготвено статичното изображение с № 120С88/0066484 на което е заснет процесния автомобил.

Безспорно приложеното по административнонаказателната преписка удостоверение- стр.12 от делото и удостоверение- № 026-СГ-ИСИС/23.03.2023 г. от Българския институт по метрология /стр.20/ установява, че преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“ е одобрен тип средство за измерване, която е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126 и е със срок на валидност от 07.09.2017г. до 07.09.2027г. Същата работи в автоматичен и автономен режим, без участие и намеса от служител, който само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Самата система измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на МПС-то. В приложението, което е неразделна част от удостоверението за одобрен тип като средство за измерване на процесната система подробно е описана процедурата по обработване на данните, които са получени от лазерния модул, като събраните данни не могат да бъдат променени от човешки фактор. Същевременно контролният орган е изпълнил в цялост изискванията на чл.4, ал.2 и ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., тъй като контролът освен, че е осъществен с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията, притежаващо удостоверение за одобрен тип средство за измерване, същото е било и технически годно съгласно чл. 38 от Закона за измерванията, тъй като е преминало последваща проверка за съответствие с техническите изисквания, предвид приложения към административнонаказателната преписка протокол за проверка № 026-СГ-ИСИС/23.03.2023 г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ на Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ на Българския институт

по метрология. При наличието на тези доказателства административнонаказващият орган е доказал по недвусмислен начин установяването и заснемането на нарушението с годно за използване техническо средство. Разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП е категорична, че когато самото нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган на нарушителя се издава ЕФ. Това е специална норма по отношение на разпоредбите, регулиращи общия ред за налагане на административно наказание по ЗАНН, като същата дерогира приложението на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Съгласно чл.189, ал.15 от ЗДвП снимковия материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес, поради което и посочената в статичното изображение с № 120С88/0066484 скорост от 118 км/ч /преди редукцията/, с която се е движел автомобилът на жалбоподателя към момента на констатиране на нарушението, е точно измерената от автоматизираното техническо средство. На снимковия материал се наблюдава именно автомобила визиран в ЕФ, заснет при приближаващ трафик, съответен на движението на превозното средство на жалбоподателя, поради което всяко съмнение чия скорост е регистрирало автоматизираното техническо средство е изключено. В ЕФ коректно е приспаднал в полза на нарушителя толеранса от допустимата техническа грешка при измерването на скоростта, като същата е редуцирана на 114 км/ч, като е конкретизирана и разликата между засечената и разрешената скорост - 34 км/ч. Следва да се отбележи, че в ЕФ изрично е посочено, че в него е отбелязана не измерената скорост, а установена стойност на скоростта, поради което и не е налице несъответствие или неяснота при определянето на наказуемата скорост, с оглед на което и липсата на изрично отбелязване дали е приспаднал или не този толеранс, не съставлява нарушение на процесуалните правила, доколкото не ограничава правото на защита на санкционираното лице.

Не е спорно, че за използването на системата за видеоконтрол на процесното място е изготвен приложения по административнонаказателната преписка протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. От неговото съдържание се установява, освен мястото на което е бил извършван контрола, времеви отрязък през който системата е работила, но и режимът на измерване, който е бил стационарен, както и че посоката на задействане на АТТС е била насочена към приближаващия трафик. При това положение отразените в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-6912 от 29.07.2015г. данни следва да се приемат за доказани, тъй като това е официален удостоверителен документ, който е съставен от длъжностно лице, в кръга на службата му. Същият е попълнен ръкописно и съдържа данни за физическото лице, което е попълнило отразените в него факти, като същото е вписало, на определеното място фамилията си и е положило своя подпис, след което документът е регистриран с рег. № 1158р-3447 от 02.05.2023г., с оглед на което и няма съмнение кой е неговия автор. Същевременно с оглед кредитираните по делото писмени доказателства не е спорно, че полицейският служител М. е преминал обучение за работа със стационарната преносима система за контрол на скоростта, с която е извършено заснемането и е включен в списъка на служителите от ОД на МВР Перник, които са

определени със заповед № 313з-310 от 14.02.2020г. на директора на ОД на МВР Перник да осъществяват дейност по заснемане на нарушения с процесната система, последващ преглед, валидизиране и генериране на ЕФ в АИС „АНД”, поради което и не може да се постави под съмнение осъществения от него контрол по отношение на установеното нарушение именно съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства.

Съдът намира, че отразените в протокола по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. данни следва да се приемат за доказани. В случая, освен този свидетелстващ документ, по административнонаказателната преписка е предоставено и отпечатано статично изображение във вид на снимков материал, което е с уникален идентификационен номер и съдържа всички данни за процесното нарушение-дата, час, място, ясно заснета табела с регистрационен номер на лек автомобил, индексиращ конкретната засечена превишена скорост, които изцяло се припокриват с тези в съставения протокол, като същите кореспондират и с приложената по делото дигитална снимка на временно монтираната система за контрол, която също ясно визуализира мястото, на което е била разположена.

Настоящият състав намира, че обжалвания ЕФ съдържа предвидените в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити, а именно: посочено е мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, нарушенията разпоредби, размера на глобата, срока и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 от ЗАНН, визираща необходимите реквизити на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал.4 от ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и е релевантна за процесния случай.

В ЕФ е посочена нарушената разпоредба - чл. 21, ал.2 от ЗДвП, предвид доказателствата, съдържащи се в административнонаказателната преписка, за разположението на системата за видеонаблюдение в рамките на населеното място гр. Перник, след въведеното ограничение на скоростта с пътен знак В26 (80 км/ч), който изрично е вписан както във фиша, така и в изготвения протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. Видно от изисканото от съда и приобщено писмено доказателства-служебно изискано и постъпило по делото писмо рег. № 16400/03.08.2023 г., подписано от инж. Е. В.-Директор ОПУ-Перник, с което уведомяват съда, че участъка от ПП I-6, на км 81+450, спирка Метал в посока на движение към гр. София, се намира в рамките на населеното място на гр. Перник; пътен знак Д11 се намира на км 73+400 /ПВ „Батановци“, на 11050 м преди горечитирания километър, в посока към гр. София/; пътен знак Д12, се намира на км 86+939 /ПВ„Даскалово“, на 2489 м след горечитирания километър, в посока гр. София/. В писмото е посочено, че ограничението на скоростта в участъка на км 84+450 в посока на движение към гр. София, въведено с пътен знак В26 е с цифрово означение 80 км/ч и е монтиран при км 83+900 /550 м преди горечитирания километър в посока към гр. София/. Към писмото е приложена извадка от схема за организация на движението,

т.е. посоченото във фиша място на нарушението попада в зоната на действието на въведеното ограничение на скоростта от 80 км/ч, като наличието на този знак променя общото ограничение, въведено с чл. 21, ал.1 от ЗДвП за движение в населено място, което по несъмнен начин потвърждава и визираната от издателят на фиша правна квалификация на нарушението като такова по чл.21, ал.2 от ЗДвП.

По вида и размера на наказанието:

За констатираното нарушение - превишаване на разрешената максимална скорост в населено място, санкцията се съдържа в разпоредбата на чл.182, ал.1 от ЗДвП, вида и размера на която е определена в зависимост от стойността на превишението на скоростта. В конкретния случай скоростта е превишена с 34 км/ч (стойност, получена след приспадане на допустимата техническа грешка при изчисляване скоростта на движение), поради което и законосъобразно отговорността на М. Б. е ангажирана на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП (за превишаване от 31 до 40 км/ч), като му е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв (четиристотин лева). Посочената разпоредба обвързва наказващия орган при реализиране отговорността на нарушителя, тъй като предвижда точно фиксирано по вид и размер наказание и изключва възможността му за преценка на обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН.

Относно маловажност на нарушението:

С разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП законодателят изрично е изключил приложението на чл. 28 от ЗАНН по отношение на нарушенията по ЗДвП, поради което и същата е неприложима съгласно чл. 28, ал.7 от ЗАНН.

С оглед изложеното съдът намира, че при издаването на обжалвания ЕФ не е допуснато съществено нарушение на процесуалния и материалния закон, поради което прие, че е законосъобразен, което води до неговото потвърждаване.

По разноските:

Предвид изхода на делото и по силата на чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, право на присъждане на разноски в настоящето производство има АНО, който не претендира за такива, поради което съдът не следва служебно по силата на чл.63д, ал.4 от ЗАНН да се произнася този въпрос.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал.2, т.5, вр. ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К, 7404161/01.05.2023 г, с който на М. К. Б., ЕГН *****, в качеството на законен представител на „*****“ ЕООД, ЕИК ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв (четиристотин лева) на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата за нарушаване на чл. 21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от същия закон, установено на 01.05.2023г. в 15:11 часа в гр. Перник, ПП I-6, км 85+450, жп спирка Метал, тъй като при въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26 от 80 км/ч, е управлява лек автомобил „Мерцедес С 400 Д Матик“ с рег. № ***** със скорост от 114 км/ч, при което превишението е 34 км/ч и е установено с автоматизирано

техническо средство № 120сс88.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Перник: _____